

23 barn föddes detta år i Tåby församling.
12 pojkar och 11 flickor.

6 äktenskap ingicks och 13 dödsfall inträffade.
Av de döda var 5 barn och bland de övriga fanns änka Kirstin Månsdotter i Fattigstugan, 89 år gammal.

Detta år förrättade **prosten Petter Zetterling visitation.**

Han fann, att församlingen gjorde beskedligt ifrån sig vid predikoförhöret och att kyrkoräknignarna och fattigpengarna var ordenligt och redligt förda.

Katekeslängd och husförhörslängd var ordentligt förda och vid kommunionförhör hölls dessa före skriftningen.

Barnet lärdes läsa och intet nytt förespordes om religionssakerna.

Efter att inget oväsende förekom i församlingen och att kyrkvårdarna inget hade att anmärka mot kyrkoherden, avslöts visitationen.

Detta år verkar ha varit ett relativt bra år angående skörden.
Inga klagamål om annat finns ej heller.

Från **sockenstämmoprotokollen** kan nämnas:

Från sockenmännen klagades över, att gudstjänsterna voro så långa genom barndop, kyrkogångshustrur eller begravingars förrättande samtidigt.
Kyrkoherden lovade, att vid sådana tillfällen förkorta predikandet.

Beträffande beslutet om trätornets byggande, att man skulle kontakta en byggmästare, som kunde föreslå, vilka åtgärder som måste vidtagas och vilka kostnader det skulle bli.

På biskopens påpekande vid visitationen kasserades en del av kyrkans kläder och en ny inventarieförteckning upprättades.

De kasserade kläderna såldes på auktion och inbringade 10 daler 24 öre silvermynt.

Organisten klagade över sin ringa lön och villkor, och ville ha en fjärding spannmål av hemmanen, som var vanligt i andra socknar.

Församlingen biföll ej framställningen, utan lovade upptaga ärendet en kommande gång.

Man hittade ingen byggmästare i Norrköping, som var villig att åttaga sig tornbyggandet med mera mot någorlunda dräglig betalning, utan beslöts fråga Joan i Orrevalla och Östra Husby socken, om han var villig att åttaga sig arbetet.

Det begärdes att kyrkvaktmästaren skulle få en ämbetsrock, varför kollekten på pngsten och helgdagarna skulle få användas, för att inköpa en sådan.

Från **häradsrättens protokoll** finnes

Bönderna Carl Andersson i Tåby och Pär Håkansson i Björklund, anklagade gästgivaren Lars Jonsson vid Fristad för diverse felaktigheter med hållskjutsarna vid Fristads gästgivaregård.

Han skulle i första hand skjutsa med sina egna hästar, att det inte fanns något stall för hållshästarna och att han var orättvis vis hållskjutsarnas fördelning.

De påstod tala för samtliga hemman, som hade hållskjutsskyldighet vid gästgivaregården, men hade ingen fullmakt från dem.

De inlämnade dock attester från de flesta bönderna i Kuddby, Tåby och Å socknar, som utvisade vad respektive fått skjutsa den dagar de varit i tur med hållskjuts.

Dessa upplästes och visade stor olikhet i vad hållskjutsarna utnyttjade till.

Gästgivaren bemötte anklagelserna och i sin tur ville påstå, att Carl Andersson och Pär Håkansson gav osanna uppgifter och han var ej skyldig, att hålla något stall för hållskjutsarna.

Detta mål visade hur betungande och svårlöslig denna hållskjutspåлага var för bönderna, som endast var till för att resande skulle komma snabbt fram genom landet.

Efter lång utredning förklarade sig båda parterna fria från varandras åtal och att gästgivaren skulle hålla stall för hållskjutsarna och rum för kuskarna när de väntade och i övrigt iakttaga kongliga förordningen av båda parterna.

Greve Taube på Mem begärde hos häradsrätten, att förbud skulle sättas på allt hindrande av fisket på Mems säteri tillhöriga strand samt för bud mot åverkan på all växande skog på Skällingstads bys ägor.

Häradsrätten fann skäligt, då det visade sig ett tilltagande ofog, att avlsta diverse varor på stranden, att utsätta ett vite på 10 daler silvermynt för den, som överträdde det begärda förbudet.

Gästgivaren Lars Jonsson i Fristad anklagade jägmästaren Nils Bröms i Ljunga, för det han tre gånger försummat hållskjuts vid Fristads gästgiavregård när det var hans hemmans tur.

Jägmästaren inställde sig inte vid tinget och fick därför böta 2 daler silvermynt för uteblivanadet.

När han nästa ting inställde sig, befanns det, att jägmästaren bortarrenderat hållsskjutsskyldigheten till bonden Måns Persson i Skårby.

Gästgiavren kände inte till förhållandet och nedlade därför sitt åtal.

Kronoskogvaktaren Carl Knoop hade kallat bönderna i samtliga hemman för information om uttag ur häradsskogen med mera.

Han anklagade nu bönderna Måns Persson i Skårby, Sven Olofsson i Tåstad, Nils Persson i Brestad, Johan Hindrichsson i Skällingstad, änkan Annicka Andersdotter i Nybble samt brukarna i Alm, bonden Sven Svensson, fru Eva Spalding och änkan Karin Svensdotter, för att utan skäl uteblivit.

Skogvaktaren pååekade, att det skulle vara omöjligt att fullgöra sitt ålagda ämbete, om inte allmogen fullgjorde den plikt, som lag förordnade.

Häradsrätten fann, att de anklagade varit försumliga, men då häradsborna, tills i sommar, varit okunniga om sin skyldighet därvid, skulle de för denna gång befrias från böter, men påmindes allvarligen om sin skyldighet vid

kommande tillfällen.

Kronoskogvaktaren Carl Knoop anklagade regementskommissarien Gustad Lundman för, att på rusthållet Stensvads äng, låtitt nedhugga en ek.

Kommissarien Lundman påstod sig fått tillstånd till detta, av jägmästare Bröms och fick uppskov till nästa ting, för att anskaffa bevis på sitt påstående, då jägmästaren inte var hemman för tillfället.

Vid nästa ting kunde inte kommissarien uppvisa det påstådda beviset, utan dömdes att böta 20 daler silvermynt samt ersätta ekens värde med 9 daler silvermynt.

Tillsammans 29 daler.